

Kanımı Kuruttun Benim Kanımı

– Ömer · 23 Şubat 2013

KANIMI KURUTTUN BENİM KANIMI

Ben sana nasıl bağlanmışım kırk yerimden
Bilemezsin seni nasıl sevmiştim seni
Hep sana boynum eğiydi lâleler gibi
Senden oldu vurgunluğum yüreğimden
Senin gözlerinden gözlerinin nazarından
Ama sen var ya sen
Acı çektirmekten zevk i yap olup
Beni böyle munkariz ettin munkariz
Şark çıbanı acılarımın ortasında
Hayır artık sana gelmem
Gelemem ki gelemem
Kanımı kuruttun
Kanımı kalbimde
Sen sen sen
SEN! ..
Olan oldu deme bu yaptıklarına şundan sonra
Ne beni gör nede halimi sormaya kalkış
Yanarsam yanayım koygun koygun
Yırtılayım seher vakti bülbüllere inat
Güllere benzetme alev alev soluğumu
Harap olan bahçemin güllerinin soluşunu
Kavrulan ciğerimin kokusunu
Hayır saymayacağım yaptıklarını
Sayıp dökmeyeceğim
Dönmeyeceğim
Sendenyana
Kanımı kuruttun
Kanımı damarlarımda
Sen sen sen
SEN! .
Hayatımın kanına girdin hayatımın baştan sona
Tarumar ettin büsbütün umutlarımı vıcık vıcık
Bütün yönlerime granit duvarlar ördün

Ateş yaktın yüreğimde sultan nevrüz ateşi
Üstelik güle benzettin ezdiğin yüreğimi
Ne çığığımı duydun ne ahuuu zarımı
Yıkılışıma seyirci kaldın zevk be zevk
Seni seven olamam ki artık
Seni deliler gibi seven
Ayaklarına halı olan
Senden sana yol yol
Kanımı kuruttun
Kanımı baş fanusumda
Sen sen sen...
SEN!

Ömer Çetinkaya
Congeri